

Sygn. akt V GC 641/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO w SR Elżbieta Miłucha-Sztuka
Protokolant:	sekr.sądowy Justyna Seidler

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie, sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w Ś.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w Ś. kwotę 799,76 zł (siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostały zakresie,

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu, przyjmując, że powód wygrał 28 %.

Sędzia

Sygn. akt V GC 641/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 czerwca 2015 r.

Pozwem z dnia 4 marca 2014 r. powód (...) Sp. z o.o. w Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2 829 zł z ustawowymi odsetkami o dnia 14 lutego 2014 r. z tytułu odszkodowania z OC za okres najmu pojazdu zastępczego i kosztami.

Nakazem zapłaty z dnia 17 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził należność powoda objętą pozwem w całości.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że odpowiada co do zasady, natomiast zakwestionował roszczenie co do wysokości tj. koniecznego czasu najmu pojazdu zastępczego

i zawyżonej przez powoda stawki. Pozwany podniósł, że zrefundował koszty najmu pojazdu za 19 dni, który jest wystarczający zdaniem pozwanego do czasu naprawy pojazdu, przyjmując również oprócz czasu technologicznego, czas oczekiwania na oględziny pojazdu, weryfikację kosztorysu, czas oczekiwania na części i dni wolne, pozwany podniósł, że powinien odpowiadać za okres rzeczywistej naprawy, a przedłużanie naprawy nieuzasadnione z winy zakładu naprawczego nie może obciążać TU. Poza tym pozwany podniósł, że powód zawyżył stawkę wynajmując auto za 184,50 zł z klasy C podczas gdy uszkodzone auto S. (...) jest klasy B, a nie klasy C, a średnie stawki dla tego typu aut są niższe tj. od 99zł do 138 zł, za okres od 7-14 dni pozwany zrefundował w związku z tym koszty najmu przyjmując stawkę 123 zł brutto.

W odpowiedzi powód potrzymał żądanie w całości podniósł, że pozwany bezzasadnie obniżył stawkę do kwoty 123 zł brutto, poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatów najtańszych i w interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a kosztami niezbędnymi są koszty wynikające ze stawek obowiązujących w warsztacie. Poszkodowany zaakceptował stawki, które były adekwatne do wyposażenia auta, stanu technicznego i rocznika, na stawkę dobową najmu składa się szereg wydatków tj. raty leasingowe, ubezpieczenie OC, AC, NNW oraz 50 % zużycia pojazdu w ciągu 2 lat. Ponadto powód podniósł, że poszkodowany nie mógł korzystać z innego auta, a auto było mu niezbędne do dojazdu do pracy i załatwiania spraw osobistych. Co do czasu naprawy powód podniósł, że po oddaniu pojazdu zastępczego po zakończeniu najmu pozwany w dalszym ciągu nie wypłacił pozwanemu odszkodowania, a poszkodowanemu należy się pełne odszkodowanie za okres kiedy nie posiadał pojazdu

Na rozprawie 10 września 2014 roku powód podtrzymał stanowisko, pozwany nie stawiał się.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Strony są przedsiębiorcami.

Bezsporne jest, że pozwany odpowiada z OC sprawcy.

W wyniku wypadku w dniu 22 października 2013 r. roku uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...), będący własnością T. T.. Sprawca szkody w pojeździe będącym własnością poszkodowanego posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego. Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi

Na podstawie umowy cesji z 23 października 2013 r. poszkodowany przeniósł na powoda wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego wraz z wszystkimi prawami z nią związanymi od TU.

Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2 337 zł za 19 dni najmu przyjmując stawkę 123 zł brutto. Pozwany przyjął 6 dni jako technologiczny czas naprawy plus 2 dni jako czas logistyczny, oczekiwanie na oględziny i weryfikację kosztorysu- 7 dni, oczekiwanie na części 2 dni i 2 dni wolne od pracy. Szkada była zakwalifikowana jako szkoda całkowita. Poszkodowany sprzedał auto, miesiąc po zdarzeniu, auto zastępcze wynajął po szkodzie, a sprzedaż uszkodzonego miała miejsce w tym samym czasie co zdanie auta zastępczego, kiedy otrzymał odszkodowanie.

Powód na najem pojazdu za 28 dni wystawił fakturę z 30 stycznia 2014 r. po stawce dziennej 184 zł brutto, w sumie na kwotę 5 166 zł. Pozwem dochodzi kwoty 2 829 zł tj. różnicy nie wypłaconej przez pozwanego z faktury. Termin płatności z faktury to 13 lutego 2014 r.

Powód w dniu 17 lutego 2014 roku wysłał do pozwanego wezwanie dotyczące zapłaty i określił termin kolejny poza terminem określonym w fakturze.

Dowody:

- odpisy z KRS powoda z 18 października 2013r. i 4 lutego 2014r.,
- wezwania do zapłaty z 17 lutego 2014r.,

- faktura z 30 stycznia 2014r., k. 21,
- oświadczenia z 23 października 2013r., 20 listopada 2013r.,
- pismo z 12 listopada 2013r.,
- protokół z 20 listopada 2013r.,
- umowa najmu z 23 października 2013r.,
- umowa cesji z 23 października 2013r.,
- pełnomocnictwo dla R. M., k. 32,
- odpis z KRS pozwanego z 12 maja 2009r.,
- kserokopia dokumentów z akt szkody nr (...), k. 47- 124,
- ze świadka T. T. k. 162-164,
- opinia biegłego A. L. k. 170-178, 205, 207-207b,213-214

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do swojej autentyczności i nie były kwestionowane przez strony, zeznań świadka T. T. poszkodowanego, które zeznania są spójne i logiczne i mają oparcie w pozostałym materiale dowodowym oraz opinii biegłego A. L. specjalisty z zakresu techniki samochodowej, który w oparciu o akta sprawy, badanie rynku oraz własne doświadczenie sporządził opinię w sprawie w zakresie czasu niezbędnego do wykonania naprawy uszkodzonego pojazdu, klasy pojazdu S. (...) i ustalenia średniej stawki najmu samochodu należącego do tej samej klasy co pojazd uszkodzony obowiązującej na rynku lokalnym w tym okresie, w którym poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy.

Odpowiedzialność pozwanego za szkodę zakreślona jest granicami odpowiedzialności poszkodowanego.

W utrwalonym już orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że poszkodowanemu przysługuje w określonych warunkach koszt wynajęcia pojazdu zastępczego.

Taki koszt wynajmu musi się mieścić w granicach adekwatnego związku przyczynowego z art. 361 kc.

Pozwany w sprzeciwie zarzucił, że czas najmu był nadmiernie zawyżony i zrefundował koszty najmu za 19 dni z 28 dni najmu obniżając stawkę ze stawki 184,50 zł do stawki 123 zł brutto i na tą okoliczność powołał dowód z opinii biegłego.

Biorąc pod uwagę materiał dowodowy i okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części. Sąd oparł się w szczególności na opinii biegłego, który jako czas niezbędny do wykonania naprawy przedmiotowego pojazdu marki S. (...) określił na 22 dni i ustalił, że jest to pojazd klasy B. Biegły szczegółowo rozdzielił czas naprawy na poszczególne etapy naprawy z uwzględnieniem oczekiwania na weryfikację kalkulacji, oczekiwanie na części, czas logistyczny i dni wolne. Biegły opinie sporządził w oparciu o badanie rynku i własne doświadczenie, ustalając również średnią stawkę w oparciu o cenniki z kilku wypożyczalni i przyjął stawki wynajmu na rynku lokalnym pojazdu zastępczego kategorii pojazdu uszkodzonego ustalając stawkę na kwotę 115, 92 zł netto, 142,58 zł brutto przy okresie najmu 28 dni. Co do stawek biegły policzył odpowiedni stosunek stawki stosowanej dla powoda czyli segmentu B czyli stawek jakie stosuje powód dla samochodów tej klasy i porównał do innych wypożyczalni, gdzie średnia z tych wypożyczalni to 115,92 zł oraz wyliczył o ile jest wyższa stawka powoda do tej

średniej na 112 %, szczegółowo biegły podał sposób wyliczenia w opinii uzupełniającej na rozprawie w dniu 17 czerwca (k. 207 b). Biegły ustalił, iż pojazd zastępczy był pojazdem klasy C tj. klasy wyższej niż uszkodzony.

Sąd uznał, biorąc pod uwagę materiał dowodowy, że stawka zastosowana przez powoda 184,50 zł brutto jest nadmiernie zawyżona w stosunku do stawek obowiązujących na rynku ustalonych przez biegłego 142,58 zł.

W świetle obowiązującego orzecznictwa stawka może być wyższa, ale nie nadmiernie zawyżona, poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatów najtańszych, co ma również zastosowanie w przypadku korzystania z aut zastępczych, ale ma zmierzać do minimalizacji szkody.

Odnośnie dni naprawy powód żądał odszkodowania za 28 dni naprawy, biegły za zasadne ustalił 22 dni naprawy, licząc 20 dni naprawy po stawce 142,58 zł, mnożąc te wartości daje to kwotę 3 136,76 zł, po odjęciu wypłaconej przez TU kwoty 2 337 zł stanowi kwotę zasadzoną wyrokiem tj. 799,76 zł.

Zgodnie z orzecznictwem poszkodowanemu należy się zwrot wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji, przy czym poszkodowany ma zmierzać do minimalizacji szkody, TU nie może ponosić konsekwencji za opieszałość warsztatu naprawczego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził należność powoda w części, zszadzając pozostałą, nie wypłaconą przez TU kwotę należną powodowi według powyższego wyliczenia na podstawie art. 361, 805, 822, kc.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 6 kc

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 par.1, przyjmując że powód wygrał 28 %.

(...):

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron

Wyk;

Sędzia